

עין משפט
גרי מוצה

נה א ב מ"י פ"ז מה' מלה הלכה ט פתג ע"פ מ"א ל"ח ט"ז ט"ז מ"ט
מ"ט
ג ב ג ד מ"י ופתג טט
טושיע ל"ח ט"ז פתג ט"ז
פ"ח
ג ה ה ט ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ג ה ו מ"י טט הלכה ג
טושיע טט ט"ז ט"ז

רבינו חננאל

ואבע כוסות הללו צריך
שהאב כבי מציג
כוס יפה, ויקרא לן כרוס
יפה הוא כוס של ברכה
הוא רביעי. שתאן חי
אמר רבא ד"ר יין יצא ידי
חיות לא יצא. שתאן כבת
אחת אמר רבא ד"ר יין
יצא ידי ארבע כוסות לא
יצא. השקה מהן בני ובני
ב"ר. והוא רשעה
רו אכסא. מתיב ארבע
כוסות הללו צריך שיא
בין בני רביעיית אחד חי
ואז מונג אחד חרש
ואז יין. ופרקי' כוס
יפה הוא רביעיית חורוהו
אז יפה שיעורא. ר' יהודה
חא ר' צריך שיא בין
מרה יין כדמכיל אל תרא
יין כי יתאדם. ח"ר ארבע
כוסות הללו צריך שיא
ב"ר כדי רביעיית אחד
אז יפה ואחד נשים ואחד
תיקות. ר' יהודה היה
מב"ר לתינות קליות
ואז יפה כדי שישאלו. וכן
ד' רבי טרופין עשה.

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

קח:

שאף הן היו באותו הגם. ואי לאו הא טעמא לא היו מבינות משום
דנשים פטורות ממזוג עשה שהזנו גרמא חף ע"ג דארבעה
כוסות דרבנן בעין דאריתא ממזוג: ד"ר באותו הגם. פי' רש"י
שעל ידם נגאלו וכן במגילה ע"י אסתר ובתעוב ע"י יהודית וקשה
דלף משמע שאין עיקר ועוד
דבירושלמי גרים שאף הן היו צאוו
ספק משמע צאווה סכנה דלהשמד
להרוג וללמד והא דלאמרין דפטורות
מסוכה אע"ג דלף הן היו צאווה הנם
כי נסויות השבתי הנם נעשה
לאורייתא אבל דארבעה כוסות דרבנן
מיקנו גם לנשים כיון שהיו צאווה
הנם ח: **שתאן** חי יצא. משמע
לדמחלה בעי מציגה וכן צ"ל שלשה
שאלנו (בבב"ב ד' ג'): אמרין הכל
מודים בכוס של ברכה שאין מצרכין
עליו עד שיתן לתוכו מים וקשה דכ"פ
שלשה שאלנו (שם ג'). אמר' י' דברים
נאמרו בכוס של ברכה ולרין חי ורש"י
פי' שם דהא דקאמרין דלרין חי
היינו שיתוכו חי בכוס ברכת המזון
לאוקמה שלל ימוגנו בכוס זה וישפון
ככוס אחר ויבין ור"ת פי' דמי דהתם
היינו מוגי ולא מוגי דלאמר בגן סודר
(סנהדרין ד' ע). לוי נעשה בן סודר
עד ששקה יין חי ומוקו לה במזוג ולא
מזוג והא דמשמע בהמולא יין (שם)
ד' עו: שמוגו כראי דקאמרין כדי
שימוגו ויעמוד על רביעיית היינו
בברכת הארץ דלאמר בפרק שלשה
שאלנו (בבב"ב ד' ג'). ומוסיף בברכת

שאף הן היו צאווה הנם. כדאמרין (טוטה דף י"א): **בכור נשים**
דקניות שצאווה הדור נגאלו וכן גבי מקרא מגילה נמי אמרין (ה"ד)
דמשום דע"י אסתר נגאלו וכן גבי גר חטובה בנסכת שבת (דף כ"ג):
[כדי מציגת כוס יפה. שיעורו רובע] רביעיית כדי שימוגו ויעמוד על
רביעיית לוג דממרא דלא דרי על חד
תלת מיא לאו ממרא הו"א. וקא סלקא
דעתך דבין כולם קאמר שמואל דליהוי
רובע רביעיית יין: **שפאן חי**. שלא
מוגו כמיס: **בכס אסס**. עירה ארבעתן
לתוך כוס אחד: ידי יין ילא. ששמה ד'
כוסות: ידי חירוס לא ילא. כלומר
אין זו מנזה שלמה: כדי רביעיית.
בין כולן. קשיא לשמואל דלאמר רובע
רביעיית דהיינו כוס יפה: ה"ג **מאי**
כוס יפה דקאמר שמואל לכל חד וחד
דהוו לכו כולכו רביעיית: אל תרא יין
פי יתאדם. אלמלא יין מראה בעי:
קליות
רש"ב
שאף הן היו צאווה הנם. דלאמר כמס'
טוטה (ד' י"א): **בכור נשים** דקניות
שהיו צאווה הדור נגאלו וכן גבי
מקרא מגילה אמר הכ"ו משום דעל
ידי אסתר הוה וכן גבי חטובה כמס'
שבת (ד' כ"ג). לשון מורינו הלוי: **אמר**
ר"י אמר שמואל ד' כוסות הללו לרין
שיא כפן. כלל אחד כדי שיא כפן
מציגת כוס יפה של ברכה שיעורו
רובע רביעיית לוג כדי שימוגו ויעמוד
על רביעיית לוג דכל ממרא הוא הכי
על חד תלת מיא לאו ממרא הוא הכי
מפרשין לה כמס' שבת בהמולא יין (ד' ע"ו). והשתא קס"ד דמוציגת
כוס יפה ורובע רביעיית לאו חד שיעורא הוא. כוס יפה כוס של בהמ"ו
משום דעשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה כו' כדאי' במס' ברכות
(ד' ג'). **שפאן חי**. שלא מוגו כמיס ילא וכגון שיש בו רביעיית לוג
דבבב"ב מרביעיית לאו כלום הוא דכי היכי דמוגו בעינן רביעיית בין
הכל ה"ג חי בעינן רביעיית: **בכס אסס**. עירה ארבעתן בתוך כוס
אחד כך פירש רבינו שלמה. ולא נהירא דאפי' שמה הרכה כבלי אחד
לא חשיב אלא כוס אחד דהאי רביעיית אינו אלא למעוטי פחות
מרביעיית אבל טפי מרביעיית בכוס אחד חשיב כוס אחד. וי"ל דכי
פירושו כנת אחת שלא על סדר משמניו אלא שפאן רבופין: **השקה**
מסן. מכל כוס וכוס שלא שקה כולו כדמפרש לקמן: ידי יין ילא.
ששמה ארבעה כוסות: ידי חירוס לא ילא. כלומר אין זו מנזה שלמה
שאין חשיבות אלא ביון מוגו. והכי מילי ציינות שלהן דדרו על חד תלת
מיא אבל ציינות שלנו לא בעי מציגה: ידי יין ילא. משום שמתח"ט
דמתניא לקמן (דף ק"ט). ושמתח בתגין' כמה משמחו ציינן: **אבל ידי**
ארבעה כוסות לא ילא. וכולן חשיבין כוס רשפון ולא יותר ולרין להציא
עוד שלשה כוסות על הסדר: לרין שיא כפן כדי רביעיית. כלומר
כלל אחד ואחד כדי רביעיית לוג: **אחד חי**. מרין רביעיית דבב"ב
מרביעיית לא חשיב שמה כדנפקא לן מכלל שפאן אשך יתמה ויקרא
י' **ואחד מוגו**. שהיה בו רובע רביעיית יין ושלושה רבעין מיס דהוי
בין כולהו רביעיית: **ואחד יין**. שאין בו טעם יין כל כך שנעשה חלב.
אי נמי חדש אין בו טעם יין: לרין שיא כו טעם יין. למעוטי חדש
ישן: **ומראה**. שהיא ארוס: **קסני מיהם כדי רביעיית**. לכלל אחד ואחד
ואת אמרת כדי מציגת כוס יפה לכלל אחד ואחד וס"ד דשמי שיעורים
הן מדלא קאמר שמואל כדי רביעיית כלשון הברייתא: הכי גרסינן
כמו שכתבו בספרים אר"י ואר"י **חד שיעורא כדי מציגת כוס יפה היינו**
מציגת כוס יפה דקאמר שמואל היינו רובע רביעיית יין כדי שימוגו
ויעמוד על רביעיית כדאמר בהמולא יין (שנה ד' ע"ו): כך נראה שיטה
בעיני ועיקר. ורבינו (ה"פ) שכן מקשה הגמ' דקס"ד דשמואל קאמר
רביעיית בין כולן וברייתא קאמר לכלל אחד ואחד ומיכן הגמ' דשמואל
נמי קאמר לכלל אחד ואחד וקשיא לי והלא ברייתא סתמא קאמר לרין
שיא כפן והיא לפרושי נמי דבין כולן קאמר: **אל תרא יין**. אל
תחמוד להיות רגיל בו כי יתאדם מכלל דין נמי מראה בעי וטעמא
נמי בעי דמחזיק עליה שלא להשתכר בו: **ואחד פטורות**. שגם
הם נגאלו: **וכי מה פוטלים יש לפטורות**. הלא פטורין מן המזוג:
קליות

מסורת הש"ס

(א) שנת כ"ב מגילה ד.
ערבין ג. א. (ב) טז ל"ח.
(ג) גמ"ר ויהי' ש' ל"ח
היטות רב אמר. (ד) ומגילה
ד. ד. (ה) שנת ט"ו.
(ו) ומגילה ד. ג. (ז) ונדבכים
טו. (ח) ויעין חספסות
מגילה ד. ד"ה שאף חן.
(ט) ערך עשה. (י) ויעין
חספסות ברכות ג: ד"ה
מדיס וי'.

הנהגות הב"ח

הנהגות אור השלום
1. אל תרא יין כי
יתאדם כי יתן בכוס עינו
יהלך במישורים
מסילי כג לא

הנהגות הב"ח

(א) רש"ב' ד"ה ה"ג וי'
דכתיב שלמה פי' שכן
מקשה וכו' קאמר רובע
רביעיית בין טלן:

הארץ ואומר ר"ת דמוסיף מים ולא כפרש"י דמוסיף יין וכן מפרש
בערוך וכן רבנו' מפרשי דמי קאי אכוס שהיא שלם ולא שבור
דלאמר' כפ' ממרא דמכות (ד' טו). ריסקת משע נמלים וא' היה וחינו
שלם דלפילו מת נמי חשיב צריה כדאמרין בסוף גיד הנשה (וה"ל)
ד' ק"ג): גבי פסור טעמא בין צמיה בין צמיהמה בכל שהו ואמרין נמי
(כ"ק ד' ג'). שצירתן זו היא מיתתן ואחי שפיר דכלהו עשרה דברים
אכוס קיימו ונראה דרובא ציינות שלהם שהיו מוקים לרין מציגה אבל
שאלנו לאי' **בבת אחת**. נראה כפירוש רש"י' ששפאן רבופין ולא
כפירש"י עירה ארבעתן לתוך כוס אחד דמתאן משמע הרכה כוסות:
ידי יין יצא. פי' ידי שמתח יו"ט דס"ד הואיל ומיקנו ד' כוסות לא
נסיק מדי שמתח יו"ט אלא אס כן ילא ידי ארבעה כוסות:
אחד חרש ואחד יין. פירוש שפירש רש"י' דישן עדיף הוא עיקר
כדאמרין (מגילה ד' טו): ולאצטרי שלם כאלת וגו' יין ישן שרוח
וקניס עומה וימוגו ואמרין (בבב"ב ד' ג'): כל מילי מעיקא מעלו והא
דנקט שאינו פשוט קודם פירושו לעיל כפי'ד לולין (ד' פה). גבי אחד
עלם כו': **רובא** דבבב"ב. היינו כמלה לוגמיו כדפרי' לעיל ומיהו
לכתמילה לרין לשמות רביעיית: **ואת אמרת ברי מציגת כוס יפה**.
אית ספרים דגרסי מאי כדי מציג' כוס יפה לכלל אחד ואחד ולפי זה
ס"ד דמקשה דמוציגת כוס יפה דקאמר שמואל בין כולם קאמר דהיינו
רובע רביעיית הלוג וברייתא קמני רביעיית הלוג יין חי בין כולן רובע
רביעיית לכל אחד והא דקמני אחד מוגו לא שדי רביעיית מוגו אלא
כלומר אחד יכול לשמותו מוגו אבל מ"מ ברייתא לא מיירי אלא בחי
דסני רביעיית לכל ד' אף קשה אף היה סבור המקשה דקני לטולהו
במציגת כוס יפה והא איכא דבני ארבעה כוסות כוס של ברכה שהוא
כוס יפה ורש"י' נמי הקשה הלא ברייתא סתמא קמני לכך נראה
כספרים דגרסי אר"י ואר"י חד שיעורא הוא דכדי מציגת כוס יפה זהו
רובע רביעיית הלוג יין חי לכלל אחד כדי שהיא רביעיית עם המציגה
וה"ג מיירי ברייתא דמנרנא רביעיית עם המציגה ומתחלה היה סבור
דמנרנא יין חי הרביעיית הלוג לכלל אחד ואחד ומוגו אשתייה קאי ולא
ארביעיית ברייתא אבל לכתר דשני קאי שפיר ארביעיית והן סוניא
כרז נתמן וכרזא דריש המולא (שנה ד' ע'): דסבירי כוס של ברכה
רובע שיא כו רובע רביעיית הלוג יין חי כדי שימוגו ויעמוד על
רביעיית הלוג ושיעור הולא יין תנן התם דהוי כמציגת הכוס יפה
דהיינו רובע רביעיית וע"י מציגה יעמוד על רביעיית כשיעור כל
המשקין דקמני סיפא ושאר כל המשקין ברביעיית דלמי פריך עלה
התם חדא דתנן ובמוגו שני חלקי מים ועוד מים כבד ומנרנא ונראה
לפרש דלאצטרי לרין רביעיית שלמה להולא שנת וכן משמע התם
כהיא שמתח דקאמר אצטרי עד כאן לא קאמר רבי נתן הכל דכית בעי רביעיית כו' ופרש"י דהתם לא נהירא כמו שמפורש שם וסביר
דכוס של ברכה בעי רביעיית יין בין חי בין מוגו אבל מים כבד לא מנרנא פירש:

אל תרא יין כי יתאדם. הלא מייתי האי קרא לחשיבות יין ארוס ובהמוכר פירות (בב"ב ד' ג'). פי' רש"י' התם דמייתי לה לגרעיותא ושם מפורש:
חן